

குண்ணமைக்கூடிய

கிழமை வெளியீடு :— சான்றுண்மை இதழ்.

ஆசிரியர் : இளவழகனுர்.

கணி-4

தநுதலம், மாம்பாக்கம்; கர, பங்குனி;

28—3—52.

தனி-26

கருகுலத்தின் குறிக்கோள் :

பொதுமறை விளக்கம்—திருவள்ளுவர் தெரிவிப்பது

அறிவும் குணமும்

உயிர்களுக்கு வலிமை அறிவு; உயிர்களுக்குப் பெருமை குணம்! ஓரற்வு உயிர், ஈற்வு உயிர், மூவறிவு உயிர், நாலற்வு, ஐந்தற்வு, ஆற்வு உயிர் என மரம் முதல் மக்கள் வரையில், உயிர்கள் அறிவு வகையால் பிரிக்கப்பட்டு வலிமை அறியப்படுகின்றது. ஐந்து புல னும் ஐந்தற்வு; அப் புலங்களை இயக்கும் மன அறிவு ஆருவது அறிவு.

ஆறு அறிவுக்குமேல் எழுவது எட்டாவது அறிவு என்று, அறிவு பிரிக்கப்படுவதில்லை; அறிவு நிலை அதனேடு சரி. அதற்கு மேல் குண நிலை; அதாவது, அறிவு முதிர்ந்து உயிருணர்வு பண்பட்ட பண்பு நிலை. அறிவு நிலை, புறத்தே வெளிப்பட்டுப் புறப்பொருள்களை ஆராய்ந்து புறப்பொருள்களிலேயே ஈடுபடுவது. குண நிலை, அகத்தே நடைகி ஊடுருவி உள்ளமர்ந்த நுண்பொருளாகிய முழு முதல் இறைப்பன்பை உணர்ந்து அதனில் ஈடுபடுவது.

ஆருவது அறிவு கிலையில், கேவரும் தேவர் தலைவனும் அடங்குவர்; அகற்கு மேற்பட்ட குண நிலையில் நீத்தார் விளங்குவர். அதனாலேதான், ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் இந்திரன் நிலையினும் பெரிதாயிற்று; ஐந்தவித்தானை மகித்து இந்திரன் தன்னால் ஆவதாகிய மழை பெய்வித்தலைப் புரிந்து, அப் பெரியோன் பெருமைக்குச் சான்றுயினான்.

ஐந்தவித்தான் என்னுங் குறிப்பால், புறநிலையாகிய பருமை நிலை, அகாவது அறிவுகிலை ஒடுங்கின சான்றேன் என்பது பெறப் படுதலின், அகநிலையாகிய நுண்மைகிலை, அகாவது குணநிலை சிறந்த மேலோன் என்பதும் உடன் தெளியப்படும்; புலநற்வு அடங்கிய அத்தகைய பெரியோரைக் ‘குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்’ என்று மேலும் ஆசிரியர் விளக்குவர்; ஆகலால், இறைவனை அறிவால் ஆராய்ந்தற்றல் இயலாதென்பதும், குணங்கலத்தால் உணர்ந்து தெளிதலே கூடுமென்பதும் பெறப்படும்.

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல்
அகல்விசம்பு ஓர்கோமான்
இந்திரனே சாலும் கரி.

ஐந்து அவிக்தான் ஆற்றல்—
புலங்கள் ஐந்தையும் தீமையிற்
செல்லாதபடி அடக்கிய சான்
ரேனது வலிமைக்கு, அகல்
விசம்பு உளார் கோமான்
இந்திரனே— அகன்ற விண்
ஆலகில் வாழும் தேவர்களின்
தலைவனுகிய இந்திரனே, சாலும்
கரி— அமையும் சான்று.

சான்றேன் வலை மக்கு
மழையே சான்று என்றபடி;
இந்திரன் என்றது, இங்கே
மழை; இந்திரன்— மழைக் கட
வள்; மேகங்களை இயக்கும்
தேவர்தலைவன்;

அறிவள் உயிர்கள் அசைக்க
இங்கிலவுகில், அறிவற்ற
பொருள்கள் அசைகின்றன;
உயிர்களின் தொடர்பின்றி
அவை தாமே இயங்குவதில்லை.
அப்படியே, அறிவற்ற பொருளா
கிய மழையும், வானுலகில் வாழும்
தேவ உயிர்களின் தொடர்பின்ற,
வானில், தானே இயங்குவ
தில்லை. ஆகவே, மழையைக்
குறித்தற்கு அதனை இயக்கும்
இந்திரனே ஆசிரியர் கூறினார்.
“நல்லார் ஒருவர் உள்ளேல் அவர்
பொருட்டு எவ்வார்க்கும் பெய்
யும் மழை” யாதவின், நல்லவர்
ஆற்றலுக்கு மழை சான்றுயிற்று.

“மூல்லைக் கொடி”

(செந்தமிழ்க் கிட்டமை வேளியீடு)

4-ம் ஆண்டுக் கையொப்பம்

(5-10-51 முதல்)

உள் நாடு	ரூ.	4	0	0
வெளி நாடு	ரூ.	6	0	0
தனித் தாள்		0	1	0

விற்பனையாளர்கள், தேவைக்கு முன்பண்டதுடன் எழுதுக.

முகவரி :—

குருகுலம், மாம்பாக்கம்,

மதுராந்தகம் P. O.

(தென் இந்தியா)

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்; தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா.”

—புறநானுறு.

கிளை	கா, பங்குனி	தனிர்
4	28-3-52 வெள்ளி	26

தொழில் முயற்சி

தொழில் நிலையிலும் இங்நாட்டின் இலக்கியப்படி அறியும் பண்டைய நிலையை நோக்க இப்போகைய நிலை மிகவும் இழிந்தே காணப்படுகிறது. நெசவுத் தொழிலாளர் படும் அல்லை அறியதாரும் உண்டா? மற்றக் கைத்தொழில்களின் நிலையும் தக்க ஆதாவை அரசாங்கச் சார்பில் பெற்றிருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியவில்லை.

இயந்திரத் தொழில்களிலும் இங்நாடு மிகவும் பிற்பட்டே

இருக்கிறது. நால் ஆலைகள் இருக்கின்றன; துணி ஆலைகள் அவற்றிற்கு ஏற்றபடி இல்லை. அதனால் வடநாடு தென்னுட்ட டைச் சுரண்டுகிறது என்பது போன்ற நிலைகளும் இருக்கின்றன. நெசவுத் தொழிலாளர்கள் தம் குறைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் வகையில் ஒற்றுமையாக வேலை செய்யாமல் பல வகை அரசியல் கட்சிகளின்பாற் பட்டு அல்ல அறுகின்றனர்.

கைத்தொழில்களிற் பல தக்க ஆதாவு இல்லாமல் வெளி நாட்டு இயந்திரத் தொழில்களால் நசுக்குண்டு கிடப்பதால் கலை நோக்கத் தொடு செய்யப்படாமல் வெறும் வயிற்றுப்பாட்டுக்காக, வேறு வாயில் இல்லாதாரால் கிளர்ச்சி யின்றியே செய்யப்படுகின்றன. நாட்டுத் தொழில் களை வளர்க்க அரசாங்கம் தக்க பாதுகாப்புகளைச் செய்ய வேண்டும். நாகர் பொருள்களிற் பெரும்பாலன இங்கேயே செய்யப் பெருமல் வெளிநாடுகளிலிருந்தே வரவழைக்கப்படுகின்றன.

வாணிபத்தில் இங்நாடு பிறநாட்டார்க்கு இடம் மிகுதியாகக் கொடுத்து விட்டு அவர்கட்டு இரையாகக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொல்வது மிகையாகாது. முதல் தரமான நற் பொருள்களை எல்லாம் ஏற்று மதி செய்து விட்டு (வேர்க்

கட்டில், மிளகு, பஞ்சுபோன்றன) இரண்டாந்தர மூன் ரூந் தரப் பொருள்களை (சவர்க்காரம், முகப்புச்சு, வெளி நாட்டு மருந்துகள், புகைப் பண்டங்கள், முதலியன) இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

இபற்கை வசதிகளை, (கட்பவெப்பம் கனிப் பொருள்கள், ஆறு, கடல் முதலியன) நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டால் தொழில் துறையிலும், வாணிபத் துறையிலும் இங்நாடு எவ்வளவோ முன்னேறலாம்.

தமிழ் நாடு நம் தாய் நாடு என்கிற உணர்வும், அதன் பண்டைய இந்தைய நிலைபற்றிய ஒளியான விளக்கமும் உண்டாக வேண்டும். மொழி வழி நாடு பிரிந்து இலை வழும் உண்டானால் தொழில் நிலைகள் ஒழுங்கு படவும், சிறக்கவும் வழிகள் பல புலப்படும். இந்தியாவின் பறபல மொழிப்பகுதிகளின் நிலையும் இப்படியே தனித்தனியே அவைகள் சிறக்கவும் மொழி வாரி மாகாணங்கள் அமைய வேண்டுவது கட்டாயம்.

அவையே இந்தியாவின் முழுவளர்ச்சிக்கும் வல்லமைக்கும் பெருமைக்கும் கூடத் துணை செய்யும்.

—ஆடலரசு.

* என் அன்பே!

(மா. கோவிந்தராஜன்)

“தங்களது அழகிய கடிதம் கிடைத்தத் தா. பன் முறை படித்துச் சுவைத்தேன்” என்று நீ எழுதியிருக்கிறோய். அந்தச் சின்னஞ் சிறு இரு வாக்கைங் களும் நுகர நுகர மனைந் தரும் இரு ரோஜா மலர்களாய் எனக் குத் தோன்றன. தெவிட்டாத சுவைத் தரும் தின்பண்டத்தை அலுக்காமல் சுவைக்கும் சிறு குழந்தையைப் போல நான் அவ் விரு வாக்கைங்களையும் மீண்டும் மீண்டும் படி த் துச் சுவைத் தேன். தன்னைப் பிறர் புகழுக் கூட்டால் மனிதன் குழந்தையாகி விடுகிறோன் என்பது எவ்வளவு உண்மையா யிருக்கிறது!

பொருள் இல்லாத நான் எழுதிய கடிதங்களையும் நீ விரும் பிப் படிக்கிறோய் என்று தெரிந்த தும் எனக்கு ஓர் எண்ணை ம் தோன்றியது. அதாவது, இனி நான் எழுதும் கடிதங்கள் நீ படித்துச் சுவைப்பதற்கு மட்டு மின்றிப்படித்துப் பயன் பெறுவதற்கும் உதவ வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறேன். அந் நோக்கம் கொண்டே இக் கடிதமும் வரைகிறேன்.

என் அன்பே! நீ இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள், பிறந்த இடம், வளர்ந்த இடம், பெற்ற வர்கள், வளர்த்தவர்கள் யாவரையும் விட்டு இவ்விடம் வந்து விடுவாய் அதன் பிறகு இச் சென்னையே உன் வாழ்விடமாகி விடும். ஆகவே, உன் எதிர்கால வரம் வின் இருப்பிடமாகிய சென்னையைப் பற்றி நீ தெரிந்து கொள்வது எவ்வளவு அவசிய

மானது? என வே, முதலில், இக் கடிதத்தின் மூலம் சென்னையின் சித்திரத்தை உன் மனதிலே மலர் விக்க முயல்கின்றேன்.

இன்று, சென்னை ராஜ்யத் திற்கே தலை நகராய் விளங்குவதும் மாபெரு நகர், முதலில் அதாவது, வெள்ளோயர் இந்நாட்டிற்கு வரும் ஒரு முனை—ஒரு சிற்றாராய்க் கிடங்கது. கடற்கரையை ஒட்டியுள்ள பகுகியில் செம்படவர்கள் சிலரே வாழுங்குது வந்தனர். மயிலாப்பூர் திருவல்லி கூக்கு கே கணி என்ற பழும் பெருமை கொண்ட, கோயில்கள் கொண்டை, ஊர்களைத் தவிர மற்றப் பாகங்கள் வெறும் மனை காடாய்க் கிடங்கன. வசதியான கடற்கரை இருப்பதைக் கண்டு, இப்படியே தங்கள் வாணிபத்திற்குத் தகுந்த இடம் என்று கொண்டு, இதை சென்னைப் பாயக்கன் எனும் மன்னனிடமிருந்து விலைக்குப் பெற்றுத் தங்கள் உடைமையாக்கிக் கொண்டனர் வெள்ளோயர்.

இன்னர் தங்கள் வர்ணி பப் பொருள்களைப் பாதுகாக்கவும், போட்டி பூசல்களைச் சமாளித்துத் தங்கள் உரிமையைக் காக்கவும் ஏற்படுத்திக் கொண்ட படைக்கு அரங்கக் கடற்கரையை ஒட்டிக் கோட்டை பொன்று கட்டினர். அக்காலத்தில் கப்பல்கள் கோட்டை யருகிலேபே வந்து

பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும். இங்னனம் அக் கோட்டையே இவர்களுக்குத் துறை முகமாகவும் பயன் பட்டது.

இன்னர் ஆங்கிலேயர் செல்வாக்கு வளர வளர, இப் பகுதியும் விரிந்து வளர்ந்து வளர்ந்து இன்றைய சென்னையாய்ச் சிறப்புற்றது. இதுதான் சென்னை தோன்றிய கதை. இனி இங்குள்ள முக்கிய இடங்களைப் பற்றியும், அழகிய காட்சிகளைப் பற்றியும் கூறுகிறேன்.

முதலில் ஆங்கிலேயர்கள் கட்டிய கோட்டையினின்றே புறப்படுவோம். அக் கோட்டைக்கு செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை என்பது பெயர். அதுவே, இப்பொழுது நாட்டையாளும் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் கோட்டையாயிருக்கிறது. சட்டசபை, அமைச்சர் சபை, அரசாங்க அலுவலகங்கள் யாவும் அங்கேதான் உள்ளன. சட்டங்கள் பிறப்பதும் அங்கே தரன்; திட்டங்கள் தோன்றுவதும் அங்கேதான்.

முன் போல இப்பொழுதும் அக் கோட்டை துறை முகமாய்ப் பயன்படவில்லை. என்னில், அதை யொட்டி யிருங்ககடல் இப் பொழுது சற்று விலகிப் போய்விட்டதால் அக் கோட்டையினின்று சற்றுத் தூர்த்தில், வடபுறத்தில் துறை முகம் ஒன்று தோன்றுவித்துள்ளனர் வெள்ளோயர். அதுதுறைமுகமே இந்நகர்க்கு வந்து சேர்ந்த பெருமைக்கும், மேற்கத்திய பண்புகட்டுக்கும், வாணிகச் சிறப்புக்கும் வாயிலா யமைந்தது.

(வரும்)

சிலப்பதிகாரம்

23. வழக்குரை

'முத்துசாமி'

கண்ணகி கணவனை யிழுந்து அழுது அரற்றினாய் அரண் மனை வாயிலை யடையப், பாண்டிமா தேவி தீக்கனுப் பல கண்டனள்.

செங்கோலும் வெண்கொற்றக் குடையும் நிலத்தில் வீழ்வதாகவும், வாயில் மணி நடு நாடுக்குவதாகவும், இரண்டே வானவில் தோன்றுவதாகவும், நாற்றசையும் அதிர்த்திடுவதாகவும், பகற் காலத்தில் விண்மீன் கள் எரிந்து விழுவதாகவும் தீக்கனுப் பல கண்டனள். அதனால் வருவதோர் துன்ப முண்டென் ரெண்ணி ஏவல் மகளிர் பலர் புடைசூழச் சென்று மன்னாலுக்கு உடனிருந்து தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

அரண்மனை வாயிலை யடைந்த கண்ணகி வாயிலோனே,

"வாயிலோயே! வாயிலோயே!
அறிவறை போகிய
பொறியறு செஞ்சத்து
இறைமுறை பிழைக்கோன்
வாயிலோயே!"

என்று விளித்து அரசனிடம் "கையில் ஒற்றைச் சிலம்புடனே கணவனை யிழுந்த ஒருத்தி கடையக்கத்தாள் என்று தெரிவித்து வா" எனப் பெருஞ் சீற்றத்துடன் கூறினார்.

அவ் வாயிலோன் அவள் தோற்றுத்தையுஞ் சீற்றத்தையுஞ் கண்டு கடுக்கி ஓடோடிச் சென்ற னன். வேறு நிலையிலுள்ளார் அரசனைக் காணச் சென்றால்

யும் அரசனிடந்தான் தீங்குள தென்ற நினைவு மன்றே அத்தகைய வீரத்தோடும் சீற்றத் தோடும் அஞ்சா செஞ்சத்தோடும் சென்றதற்குக் காரணம்? ஆகவே பெருவலி யடையோரும் தம்பால் குற்றமிருப்பின் வலி விழுந்து, மானமிழுந்து, புச்சி முந்து, வீரமிழுந்து சோர்வடைவர் என்றும், மிக மெலிட்தோரும் தம்பால் நேர்ப்பையும் ஒழுங்கும் இருப்பின் வியக்கக்கூக்க வீரத்தோடு செயல் புரிவர் என்றும் அறியலாம்.

நடுநடுங்கச் சென்ற வாயிலோன் அரசனை வாழ்த்தி, "உரசே! அரண்மனை வாயிலில் ஒரு பெண்,— அவள் வெற்றி வேல் தடக்கைக் கொற்றவையல்லன்; காருங் போகும் கிழித்த தூர்க்கையு மல்லன்;— கணவனை யிழுந்து கையில் ஒற்றைச் சிலம்புடன் வந்திருக்கின்றனள்" என்று தெரிவித்தனன்.

அவள் தோற்றுத்தால் கொற்றவையரகவோ ல்லது தூர்க்கையரகவோ எண் னும் படி இருந்தாள் என்று அறிவிக்கவே வாயிலோன் அவ்வாறு கூறினான். கண்ணகி ஒரு மானுடப் பெண்பனியே. தன் கற்பின் வன்மையால் அவ்வளவு ஆற்றல் பெற்றனவேயன்றி வேறன்று. அங்ஙன மாகவும் இக்கால நாடகமக்கள் அவளைக் காளியின்

Telegrams: "RAMBROS"

N. Ramu Bros;

GENERAL HARDWARE

MERCHANTS

AVANASHI ROAD,
COIMBATORE.

பிறவியாகத் திரிச்து நடித்து வருகின்றனர்!

அரசன் அனுமதி பெற்றுக் கண்ணகி அவன்முன் சென்றனள். அப்பொழுது தலைவரி கோலமாய்க் கண்கள் நீர் வடிக்கக் கையில் தனிச் சிலம்பேந்தி நின்றுகொண்டிருந்தனர்.

அரசன் அன்பான குரலில்,
'நீர்வார் கண்ணே எம்முன்
வங்தோய்!
யாரை யோ நீ மடக்கொடி
யோய்'

என்று கேட்டனன்.

அவ்வளவு அன்பாகக் கேட்ட மன்னைக் கண்ணகி சீற்றத் தோடு "தோரா மன்னு" என்று விளித்து 'உன்னிடம் கூறுவதொன்றுடையேன்' என்று தொடங்கி தான் இன்னள் என்பதையும் வந்த காரணக்கைத்தயும் சுருங்கிய சில சொற்களில் கட்டுரை வன்மையோடு கூறினார். அவ்வாறு கூறுகையில் இரண்டு நீதி தவரூத சோழ மன்னரைச் சொல்லி அவர்கள் தலை நகரமாகிய பெரும் பெயர்ப் புகார்தன் ஊர் என்று தெரிவித்துக் கொண்டனன்.

இரு வன்புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தக் கிழமன்னன்; மற்றெருருவன் தன் அரும் பெற்ற புகல்வைனை ஆழியின் மடித்த மது கீழ்ச் சோழன். இரு மன்னரும் அஃறினை உயிர்களிடத்தும் நீதி செலுக்கிய சிறப்புடையோர். பாவ்டி மன்னன் அஃறினை உயிர்களிடத்து நீதி செலுக்காவிட்டாலும் உயர்த்தினை உயிர்களாகிய மக்களுக்காவது சரிவராதீதி வழங்கினாலே எனின் அல்லன் என்பதை இடித்துக் காட்டும் குறிப்போடு அவ்விரு மன்னரை எடுத்துக் கூறினார்.

தன் ஊரைப்பற்றி அவ்வாறு தெரிவித்துக் கொண்டவள் தன்னைப் பற்றி அறிமுகப்படுத்துகையில்,

".....அவ்லூர் சொச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி மாசாத்து வாணிகன் மகனை யாகி வாழ்தல் வேண்டி ஊழ்வினை தூர்ப்பச் சூழ்கமல் மன்னு! நின்னகர்ப் புகுந்தீங்கு என்காம் சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி நின்பால் கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி கண்ணகி யென்ப தென்பெயரே....."

என்று தெரிவித்தனன். பாண்டி மன்னன் தவறிமூத்தமையால் அவன் குடி பலராலும் ஏசப் படும் இங்குவடைய குடியாயிற் ரெங்பாள் தன் குடியை 'ஏசாச் சிறப்பின் இசை விளங்கு பெருங்குடி' யென்றும்; களவு செப்பும் நோக்கத்தோடு தன் கவைவன் மதுரைக்கு வரவில்லை, பிழைப் புக்காகவே வந்தான் என்பாள் "வாழ்தல் வேண்டி" யென்றும்; பிழைப்புக்கு வேறிடங்களுக்குச் செல்லாமல் மதுரைக்கு வரவேண்டியதேன் என்ற ஐயத்தைக் கீர்ப்பாள் "ஊழி வினை தூரப்ப..... வின் எகர்ப் புகுந்து" என்றும்; கோவலை விலைபேசி விற்கச் சென்ற சிலம்பு அரசமா தேவி யின் சிலம்பன்று தன் காற் சிலம்பே பென்பாள் "என் காம் சிலம்பு" என்றுப்; குடி மக்களில் யாராலோ தன் கவைவன் கொல்லப்படவில்லை, நீதி க்கு சிலைக்களனுயிருக்கும் அரசனுகிய அவனுலேயே கொல்லப்பட்டனன் என்பதை "நின்பால் கொலைக்குப் பட்ட" என்றும்;

சிலம்பு விற்க வந்தவைனை விற்று விட்டுத் திரும்ப விடாமல் நீதி யற்ற முறையில் கொலை செய்யப்பட்டனன் என்பாள் "என்காம் சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி (வர) நின்பால் கொலைக் களப்பட்ட கோவலன் மனைவிகண்ணகி" என்றும் வன்மையுடனும் பொருட் செறிவுடனும் கண்ணகி கட்டுரை கூறிய பகுதி பன் முறை படித்து இன்புறத் தக்கது.

கண்ணகி அவ்வளவு கூறியும் கோவலைன் அரசன் குற்றமற்ற வன் என்று ஒப்புக் கொள்ள வில்லை. சான் என்றும் நீதியே வழங்கியதற்குல் அன்று கோவலன் கொலைக்களப்பட்டதையும்

நஞ்சன்சூடு பல்போடி.

பாக்டெரியாரின்

**நம்பிக்கை பெற்ற
ஆயுர்வேத உதவ்கள்**

காஸ்மஸ் கஸ்தாரி மாத்திரை
கர்ஜுன் கோரோஜன மாத்திரை
பாலக்ஸ் பெதியாக மாத்திரை
சீசாராக் குழுந்தை

பிம்பலக்ஸ்டாஷன்

யூடினூல்
கர்பின்கனக்கு

டோன்டெல்
ரீஸவமானப்ஸ்டாஷன்

வீஸ்மென்டேஷன்

பிரதமயன்ஸ்
குதகுகோளாருகஞ்கு

யிலைடெட் கண்வஸ்ன்,

54, பந்தர் தெரு, ::

நீதி யின் பாற் பட்டதாகவே எண்ணினன். கோவலை கள் வன் என்றே கண்ணகி மேற் போந்தவாறு கூறியின் னும் கருதி,

“கள்வனைக் கோறல்
கடுக்கோ வன்று
வென்வேற் கொற்றங்
காண்டு.....”

என்றனன். எதிரியின் கட்டுரை வன்மைக்கு மயங்குபவ னல்லன் அம் மன்னன்.

களவிற்குக் கொலைத் தண் டனை அக் காலத்தில் விதி த்த பழக்கம் இகனல் தெரிகிறது. ஆகவே, அக் குற்றம் மிக மிக அருகியே கேர்ந்திருத்தல் கூடும்.

பின்னரும் அவ்வாறு கூறிய அரசனைக் கண்ணகி,

“நற்றிறம் படராக் கொற்கை
வேந்தே!
என்காற் பொற்சிலம்பு
மணியுடை யரியே”

என்றனள். தான் எவ்வளவு கூறியும் யன்னன் நற்றிறத்தின் பால் சிஞ்சதயைச் செலுத்தாது தன் சிலையிலேயே பேசினாமையின் “நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே” என்று விளித்தனள்.

கண்ணகி “என் காற் சிலம்பு மணியுடை அரியே” என்று கூறியதும் தான் செய்தது தவறுதானே என்ற ஜையம் உண்டாயிற்று. கோவலை கையிலிருந்து பற்றிய சிலம்பைக் கொண்டு செய்து “எம்முடைய சிலம்புக்கு உள்ளீடு முத்தே” என்று கூறி கண்ணகி முன் வைத்தனன்.

கண்ணகி அச்சிலம்பை னனி. உடைத்தனள். அரசனைக் கண்வகத்தில் அதனுள்

ளிருந்த மாணிக்கப் பரல் மன் னன் முகம் வரையும் சென்று தெறித்தது.

அதனைக் கண்ட அரசன் தான் செய்தது பெரும் பிழையென்று உணர்ந்த வனுய, “பொன் செய் கொல்லன் தன் சோற் கேட்ட யானே அரசன்? யானே கள்வன். மன்பதை காக்குஞ் தென்புலங்காலவல் ஏன் முதற் பிழைத்தது. கெடுக என்னுயுள்” என்று கதறி அரியாசனத்திருந்தும் வீழ்ந்திறந்தனன்.

வழக்கை அரசனை யில் வைத்து ஆராயவேண்டும். ஆராயுப்போது மதியமைச்சர் கூறும் ஆய்வுரைகளைக் கேட்க வேண்டியவன் பொன் செய் கொல்லன் சோற் கேட்டனலுக் வின் “பொன் செய் கொல்லன் தன் சொல் கேட்ட” என்றனன். நீதி வழங்கற குரியவன் நீதி தவறியதனால் “யானே அரசன்?” என்றனன். கோவலைக் கொன்று அவன் சிலம்பைப் பற்றிதுக் கொண்டவனுகவின் “யானே கள்வன்” என்றனன்.

தன் தவற்றை யுணர்ந்தமாத்திரத்தே உயிர் துறந்த இம்மன்னன் தகுதியை எவ்வாறு ஏட்டி வெழுத இயலும்!

அரசன் உயிர் துறந்தமையை அறிந்த அவன் மனைவி குலைந்து நடுங்கி அவன் இலை யாடி தொழுது அப்பொழுதே இறந்து வீழ்ந்தனள். அவன் இறந்து வீழ்ந்தமையை ஆசிரியர்

“கணவனை யிழுந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்று இனையடி தெழுதுவீழ்க் கணனே மடமொழி”

என்று குறிப்பிட்டனர். தாயை இமந்த சுனையன் வருந்து வானுயின் ஓவிலெழுந்தகி “வருந்

தற்க, யான் தாய்போன்று உன்னைக் காப்பேன்” என்று ஆகவு மொழி கூறித் தேற்றலாம். அப்படியே சுற்றுத் தாரில் யார் இறந்தாலும் வேறொருவர் தான் இறந்த அவரிடத்திலிருந்து காப்பதாகத் தேற்றுக்கூறல்மொழி கூறலாம். கணவனை யிழுந்த ஒரு பெண் னுக்கு யாரை ஆதாவாகக் காட்ட முடியும்? காட்டினாலும் அவள் கற்பிற்கு இழுக்கன்றே? ஆதலால் “கணவனை யிழுந்தோர்க்குக் காட்டுவது தில்” என்றார்.

கணவன் இறந்தான் என்று அறிந்த வுடனே மனைவியும் இறக்கல் தலையாய் காதலுக்கு அடையாளம். இதனை இறையார் அகப்பொருள் உரை யாசிரியர் “சாவிற் சாதல்” என்பார்.

அரசனும் அரசமா கேவியும் இறந்து வீழ்ந்த பின்னரும் கண்ணகி சீற்றக் கணிந்திலள்.

துருதலக் கைத்தறி களில் நேய்த

மேல் குட்டைக்கள் (டவல்கள்)

முறுக்கு நூலால் ஆணவை!

துருத்தையான சலவை!

கெட்டியான சாயம்!

அழகிய கரைகள்!

மோத்தமாகவும் சில்லரை

யாகவும் கிடைக்கும்.

அளவுகள்: 24"X48"

26"X52"

28"X54"

30"X60"

வணிகர்க்கு,

தக்க கழிவுகள் உண்டு!

துருதலம், மாப்பாக்கம்;

மதுராந்தகம் P. O.

மாற்று மதிப்பும் மனித உழைப்பும்

'நலங்கிள்ளி'

சென்ற கட்டுரையின் இறுதி பிட்ட அளவு நெல் போட்டு யில் மாற்று மதிப்பைப் பற்றிக் காங்கினால் அஃதாவது ஒரு கவனி தேதோம். இரண்டு பொருள்கள் உபயோக மதிப்புடையன. எனவே அவைகளின் உபயோக மதிப்பைக் கொண்டு ஒத்துப் பார்த்தோம்; மற்றும் அவைதாம் தம் தரத்திற் கேற்றவாறு அவளில் குறைப்போ அதிகப்படவோ வேண்டுமென்று விஷைந்தோம். விழைகின்றோம்.

இந்தக் குறைவோ அல்லது நிறைவோ வரப்பின்றக் குறி இன்றி, விருப்பப்படி அமைத்துக் கொண்டால் பலருக்குக் கூடும் உண்டாகலாம். சிலருக்கு இன்பம் உண்டாகலாம். எனவே பண்டங்களை மாற்று நங்கால் இரண்டினையும் அளங்தறிய ஒரு இடைப்பட்ட பொருள் கேவை; அது யாது?

நெக்கு

ஞர் டூ சாம் குக்கிளாலன்வே மாற்று மதிப்பு உபக்கல் வரையிலும் போக மதிப்பேட்டு வந்துள்ளோம். டாது விமரத்திலிருந்து ரஸ். கிராமத்தில் இகில் விளங்குவது என்ன? டைலாம்; ஓர் கம் உயோகிக்கு இரண்டு ஸி சமார் ஒரு கைப்பட்ட ராந்களில், கொடுத்து ஓர் பயோகாதின் ஏற்றத்தாழ்நல் பெற்றுக் கவக் கைந்துமாற்று மதிப்பு அஃதுவது கபக் கொண்டு உபயோக அரைப்படி நெல் கிப்பைக் குறிக்கல் இயலாது. வின்ருகிறது முன் கூட்டுக் காட்டும் அப்படியாறல் மாற்று கணக்குத் தேவை மதிப்பு எந்த விதத்தில் நடை நடையே ஒரு குறிப் பெறுகிறது என் பண்டங்கள்

யாவற்றாடும் சிறைந்து காணப்படுவதும் பொருளாற்றதான் (மதிப்பற்றகான) ஒன்றையும் பொருளாகச் (மதிப்புள்ளதாகச்) செய்ய வல்லதும் ஆன உழைப்பு என்று கூறப்படும் மேலான பண்டத்தின் விகிதப்படியேதான் இந்த மாற்று மதிப்பு நடைபெறுகிறது.

உழைப்பு என்று நாம் குறிப்படுவது அது தச்சு வேலை செய்யும் கச்சன் உழைப்பா அல்லது கொத்து வேலை செய்யும் கொத்தன் உழைப்பா அல்லது பிறவா என்னும் ஜயப்பாடு எழலாம்.

ஒரு தச்சனின் உழைப்பை— வேலைப்பாட்டைக் காண்டு ஒரு நாற்காலியின் மதிப்பை

PHONE 55034 TELINKAYAM
ஸ்ரீதூர் ஆஸிடகள்
சிறந்தது எங்கள்
கிசான் டிரெட்மார்க்

பட்டாடைகளுக்கும்
நாலாடைகளுக்கும்
சிறந்த கிடம்

குந்யனுமதியார்ஸ்டோர்
53, கிடங்குதெரு சென்னை.

ஒரு கொத்தனின் வேலைப்பாட்டைக் கொண்டும் பிறரின் வேலைப்பாட்டைக் கொண்டும் ஒரு வீட்டின் மதிப்பையும் நாம் அளவிடலாம். ஆனால் அவைகளை மட்டுமே கொண்டு இரண்டையும் ஒத்து நோக்குவதோ அல்லது அவைகளின் மாற்று மதிப்பைக் கண்டுபிடிப்பதோ இயலாது. ஏனெனில் ஒரு தச்சன் எத்தனை கொத்தனுக்குச் சமம் என்பதோ, இருவர் வேலையில் எது சிறந்தது மேம்பட்டது என்பதோ நமக்கு விளங்காது; மற்றும் இத்தகைய தொழில் வல்லுக்களின் உழைப்பு எல்லாப் பண்டங்களுக்குப் பொதுவானதன்று.

எனவே பண்டத்தின் மதிப்பிட்டைக் குறிக்க எந்தக் குறிப்பிட்டு தொழிலாளியின் உழைப்பும் ஒத்து வராது. எல்லாப் பொருள்களும் விரவி நிற்கக் கூடிய பொதுத்தனமையைத் தொண்டதான் உழைப்பாக இருக்கல் இன்றியமையாதது. அந்த உழைப்பின் மதிப்பீடு வேறுபாடற்ற பொதுத்தனமை கொண்டதாக இருக்கல் வேண்டும். அது எது?

விரவி நிற்கக் கூடியது, பொதுத்தனமை கொண்டது, மதிப்பிட்டில் வேறுபாடற்ற எது? கிளவிழுள்ள பல் வகையான தொழில்களில் எதைக் கொள்ள முடியும்? எல்லாப் பொருள்களோடும் இருப்பதும் மேற்கூறிய எல்லா இலக்கணங்களும் பொருங்கியதும் ஆன பொருள்களின்றே ஆஸ்தான். அஃதாவது மனித உழைப்பு. அதைச் சாரசு மனித உழைப்பு என்பதாகச் சொள்ளலாம்.

எனவே மனித உழைப்பு எவ்வளவு அளவைத் தன்னுள்

இரு பொருள் அடக்கியுள்ளதோ எதுவே அதன் மதிப்பு ஆகும். ஒரு தேவையற்ற பண்டத்திற்கு மனித உழைப்புச் செலவிடப் பட்டால் அவ் உழைப்பு விழுக்கை கிரைத்த நீர் தான். எனவே அந்தப் பண்டமும், பண்ட உற்பத்தியும் மன்பதைக்கு இன்றியமையாததாக இருக்கல் வேண்டும்.

சுருங்கக் கூறுமிடத்து ஒரு பண்டத்தின் மாற்று மதிப்பு இவ்வளவென்று வரையறப்பது, அந்தப் பண்டத்தினை ஆக்குகளாகிய இன்றியமையான ஒன்று, இவ்வளவினாக மனித உழைப்பு அதனுள் அடங்கியுள்ளதை இரண்டு, ஆகிய இவ்விரண்டினையும் கொண்டதே யாகும்.

19-ம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த கார்ஸ் மார்க்ஸ் வகுக்க இந்தக் கொழில் அரசின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை 2000 ஆண்டுக்கட்டு முன்னர்த் திருவள்ளுவர்தம் அருள் அரசாம் நூலில் நன்கு விளக்கியுள்ளார். ‘மனித உழைப்பின் மேன்மை அளவிடற் கரியது. அவன் கோணுமைக்கேது; ஆகையினால் தோறும் ஆக்கிரையின் நூல், மற்றும் செபானி நாடுக் குழாய் ஆக ஆட்டத்துக்கு ஏற்றும்.’

11. தெ

‘நாடேறும் காடு மன்னன் விலையான கோடை, கோட தன்கு, நறன் 520]’

12.

இனி அடுத்த உட்டொயில் இ, உழைப்பின் அளவும் மனிதன் பரசு (சமுகாப) தேவையும் என்ற ஆராய்வோ.

குருகுல - வெளியிடுகள்

1. ஒளி வழிபாடு விலை அனு 6.
2. சிருமூலர் அருள்மொழிகள் விலை அனு 4.
3. தணிகைமலை அல்லது அமைதி விலை அனு 6.
4. நல் வாழ்க்கை விலை அனு 1.
5. சிருக்கழுக்குன்றப் பதிக விளக்கம் விலை அனு
6. கருக் கலை விலை அனு
7. முன்றா உண்மைகள் விலை அனு
8. இராமச்சா அடிகள் வரலாறும் சிருவருட்பா ஆராய்ச்சியும் விலை அனு 9.
9. முல்லைப்பாட்டு அகராதி விலை அனு 8.